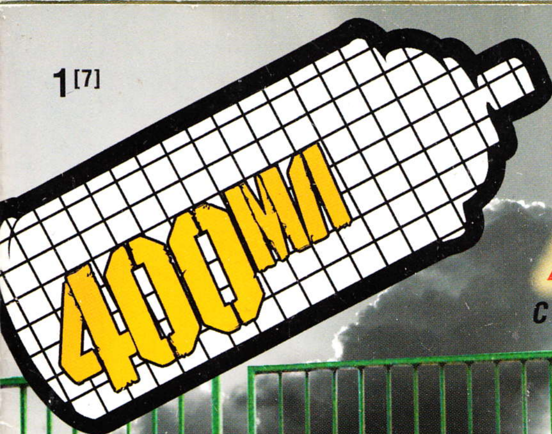
1 [7]

ХЗМ

СПЕЦВЫПУСК О СТРИТ-АРТЕ

RUSK

Maclaim Crew

ZBIOK

Uwaga, panowie!

LODZ

WALL STREET MEETING

ЭВОЛЮЦИЯ ФЕСТИВАЛЯ

НАШИ-ART-WORKS

www.graffiti.org.ua
Українське граффіті

FOTE

Bosie

FAT

MAK

FOTE

FAT

MAK

НАШИ-ART-WORKS

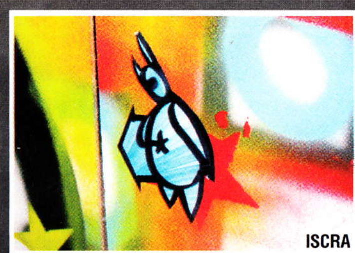

Bosie, FAT

FAT, ISCRA

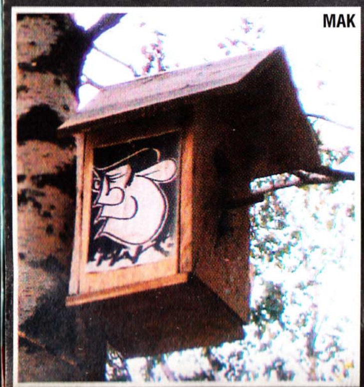

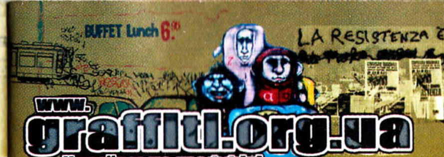

ISCRA

MAK

FOTE

www.graffiti.org.ua
Українське графіті
Des Vierhundert Mililiter #07 fur 2004 Jahre
Gemeinschaft Unabhangiger Staaten
COLOR TEST

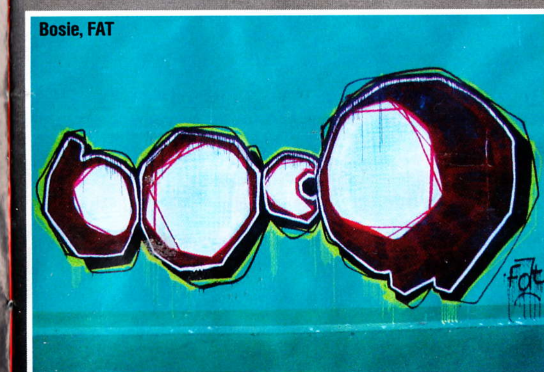

SR, Житомир

CRE, Житомир

Khlor, Житомир

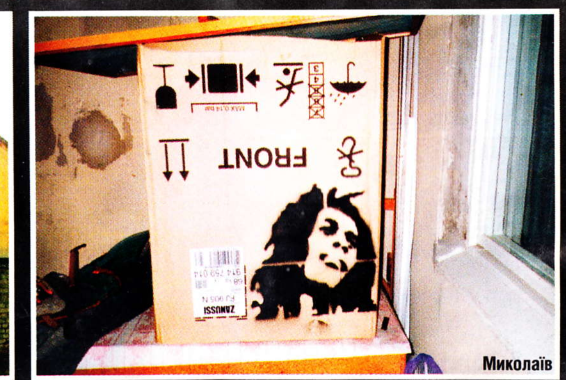

CRE & Khlor, Житомир

Khlor, Житомир

Bosie, FAT

Quag October, Харьков

CRE, Житомир

Миколаїв

НАШИ-ART-WORKS

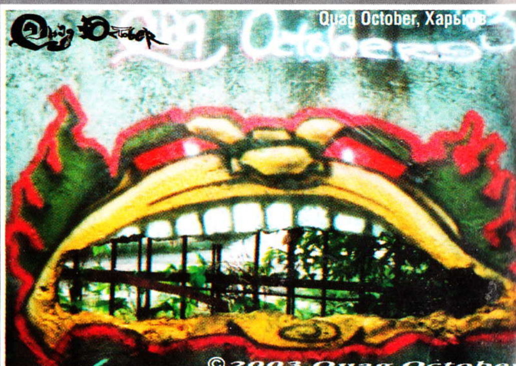

EXIT, FAT

MAK

ATOS & SEAL, FAT

Quag October, Харьков

СКР, Севастополь

FOTE

FAT

DMS, ISCRA

NAM2

MAK

FAT

DMS, ISCRA

FEAK

FAT

НАШИ-ART-WORKS

ATOS, FAT

ATOSE, FAT

SAD, SR, Житомир

FEAK, ISCRA

Khlor, Житомир

BOSIE

ATOS, FAT

ATOSE & MAK

MAK

FEAK, ISCRA

Quag October, Харьков
©2004 Quag Oct

Quag October, Харьков

FAT

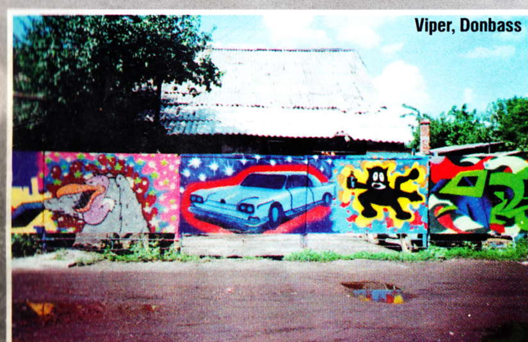
НАШИ-ART-WORKS

FAT

Viper, Donbass

Viper, Donbass

BOSIE, FAT

BOSIE & ATOS, FAT

BOSIE, FAT

SAD, SR, Житомир

Quag October, Харьков

FAT

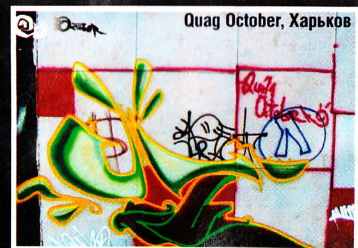

NIMEZ

BOSIE, FAT

Khlor, SR, Житомир

Quag October, Харьков

Quag October, Харьков

СКР, Ялта

Quag October, Харьков

ATOS & BOSIE, FAT

FAT, Киев-Волынский

СКР, Севастополь

Quag October, Харьков

СКР, Севастополь

МАК

Інтерв'ював: Лодек (ПС/КР)

Я - Rusk з Maclaim Crew. Я також представляю TRC і Rockaholics, які входять до такого-собі мобу під назвою "25 click". Я "в справі" з 1996 року, а перші свої кроки до графіті зробив значно раніше. Проте саме з дев'яносто шостого я по-справжньому активний. В минулому я довгий час спеціалізувався на малюванні потягів, але згодом це потягнуло за собою масу проблем з поліцією, від чого ставало все важче і важче займатись тим, чим я займався. Тому я змінив фокус і зайнявся "стайлами" - почав малювати на стінах. Зараз мені неважливо, на чому (на якій поверхні) я малюю. Це може бути "сталь" або "камінь". Головне - це має бути добрий hot-стиль, який би не викликав сумніву в тому, що це справжній "burner". Моя активність пов'язана переважно з діяльністю моєї команди - Maclaim. Ми малюємо разом вже давно, а як одна команда існуємо 4 роки. Тобто, коли ми вирішили заложити команду - ми вже довгий час малювали разом. Нас об'єднує спільний смак і розуміння композиції, і одночасно ми малюємо в різних "жанрах". Коли ми об'єднались у Maclaim, нашою метою було стати першою відомою командою світового рівня із Східної Німеччини (колишньої DDR). Для цього ми багато працювали, і сьогодні, після численних подорожей, я вважаю, що ми на вірному шляху.

"Maclaim - це "кру", яке почало з нічого і прийшло до всього. Рідко графіті-сцена породжує команди, які йдуть до своїх здобутків так, як ці чуваки. І ще рідше буває в команді така поляризація. Критики і прихильники ділять поле бою думок. Саме тому настав час надати слово Maclaim.
Коли ми домовлялися з ними про інтерв'ю, ми знали про їх серйозність і виваженість. Одразу після цього приїхала машина, набита готовими до розмови людьми. В нашій штаб-квартирі ми вітали чотирьох конгеніальних парубків (Tasso, Akut, Case, Rusk) - і от вам результати гарного, довгого, веселого та інформативного вечора... Таким є вступ до інтерв'ю з найвідомішою східнонімецькою командою "Maclaim" у не менш відомому графіті-журналі "Stylefile". У нас не буде вступу, так само, як не буде і запитань. До Києва приїхав один з вищезгаданих хлопців - Rusk...

Я не раз бував на сході Європи.

Зокрема я був у Москві, Литві, Варшаві, Празі, Лодзі, Мінську, Одесі, але найбільше часу провів у Києві. Я відчуваю якусь спільність з країнами Східної Європи, оскільки сам народився у Східній Німеччині, яка має споріднену з ними історичну долю. Мені подобаються тут ті цінності, що вимирають на заході: відкритість, щирість. Крім того, тут дуже молода сцена графіті, яка тільки-но зароджується, і багато молодих амбітних райтерів з "вогнем в очах". Мені дуже цікаво трохи сприяти подальшому розвитку місцевих сцен, відчувати свою причетність до місцевої "історії". Але всі ці країни сильно різняться між собою. Поза сумнівом, найбільш розвинутою графіті-сцена є у Польщі. Особливо, якщо мова йде про трейн-бомбінг. Я пишаюся тим, що одним з перших малював поїзди у Варшаві, коли мені було 18 років. Я бачив, як все розвивалось з самого початку. Думаю, що майбутнє графіті - саме на сході Європи. Графіті буде швидко тут розвиватись, але дуже часто все це залежить і від політичної ситуації в тій чи іншій країні. Не все так просто.
Порівнювати міста (маю на увазі колишній Союз) трохи важко. Бо скрізь сцена ще молода і перебуває лише на початку свого розвитку. Найкраще я себе почуваю у Києві (тому й проводжу тут так багато часу, особлива подяка хлопцям з Хаммер-Центру за гостинний прийом). Я помітив, що в екс-радянських містах не дуже багато бомбінгу і тагів. Все це з дивною впертістю і ентузіазмом оперативно змивають комунальні служби (особливо у Мінську). Тому важко утверджувати свою присутність у місті. Ще важче стоїть справа із потягами і, особливо, метро. Транспорт з дивних причин добре охороняється, а в разі вдалого бомбінгу результат швидко зафарбовується.
Однозначно, найбільш "забомбленим" містом з тих, де мені довелось бути, є Одеса. Київ і Москва не мають сильного сіті-бомбінгу і, в принципі, подібні один до одного (можливо, це пов'язано із великою площею і недостатньою масовістю графіті). Про Мінськ я взагалі мовчу. Райтери там заслуговують на повагу вже через те, що вони є.

Regards 2:
- my KNIB Homies and especially for Homer (Thank you for that good time here)
Props 2 Beatcops, THE ROWDY CLUB and all RHS MEMBERS
check WWW MACLAIM DE and WWW ROWDYCLUB.DE for fresh Steel.

Німецькі західна (ФРН) і східна (НДР) сцени мають ряд відмінностей.

На заході все почалось значно раніше, традиція там довша. На сході довгий час не було можливостей для розвитку графіті. Але за короткий час розвинулась сцена і породила багатьох дуже активних райтерів і команд (особливо - строгих бомберів). На сході Німеччини графіті осередки є практично у кожному маленькому місті. Але своєрідними центрами є Лейпциг, Дрезден, Потсдам і Ерфурт. Найбільш відомою нелегальною “бандою” є, мабуть, Rockaholics Cru. Взагалі, східнонімецькі райтери відрізняються від західнонімецьких тим, що якщо вони щось роблять, то ставляться до цього дуже і дуже серйозно.

Якщо спробувати намалювати стереотипну картинку німецького райтера, то це не широкі штани, кенгурушки і рюкзаки. Всі намагаються НЕ виглядати так (бо поліція думає, що райтери мають виглядати саме так). Тому райтери намагаються виглядати нормально і цивільно. Мода стає мінімалістичною, а основна увага приділяється дрібницям. Так, зокрема, всі фанатіють від олдскулових кросівок і кед. Усі помішались на колекціонуванні раритетів. Ультрамодними у нас є “кроси” Airmax 90 від Nike та вузькі джинси. Але мода в кожному місті своя. Що стосується взаємозв’язку графіті сцени з хіп-хопом, то це більше проявляється саме на Сході. Але цей зв’язок умовний, і чим далі - тим його менше. Райтери слухають всяку музику і відображають різні культурні і соціальні класи.

В Європі навколо графіті виникла ціла індустрія.

Мова йде не лише про виробників фарби, які позиціонують свій продукт виключно на райтерів. Це також одяг, аксесуари і т.п. Я думаю, з часом і тут виникне така індустрія, але зараз це не можна порівнювати. Дуже мала кількість тих, хто цікавиться графіті, та й фінансовий стан - інший. Німецька, скажімо, сцена набагато більша. В одному Берліні - десять тисяч людей, які тим чи іншим способом мають відношення до графіті!

Що я помітив в Україні

- це те, що тут не дуже багато традиційних стилів. Люди часто намагаються знаходити щось нове. Поки що зарано говорити про якийсь характерний “український стиль”, але можна говорити про значний розвиток і про те, що люди не зупиняються у своєму пошуку.

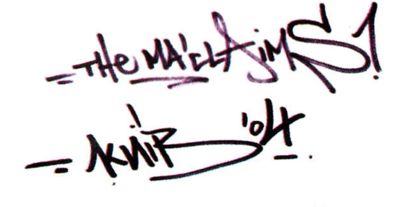
Щодо мого власного стилю,

то для мене головною метою є ідеальна форма літер. Я не змінюю кардинально свій стиль, просто щоразу його вдосконалюю. В мене зовсім не вайлдстайл. Я намагаюсь зберегти читабельність і окремість кожної літери. Кожна літера - це burner. Я покладаюсь на естетичні закони. Якби я малював портрети, то відмовився б від ідеї зображувати ніс чи очі десь, скажімо, на сраці. Тобто я визнаю певні візуальні закони. Крім того, я малюю методом фрістайлу. Я не малюю кольорових скетчів. Для мене це - даремна витрата часу. Стилю можна досягти і простими замальовками олівцем.

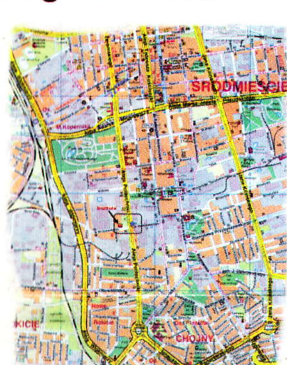
Респект тим, кого знаю і поважаю: **Dope Stylers, Kent (FX), Atom, Smash, Flash, Cantwo, PHOS 4 (Berlin).**

LODZ SAFARI

IT IS NOT SPAIN NOR FRANCE
freedom FOR THE BASQUE COUNTRY

BUFFET Lunch
LA RESISTENZA E
MEAT MEANS MURDER

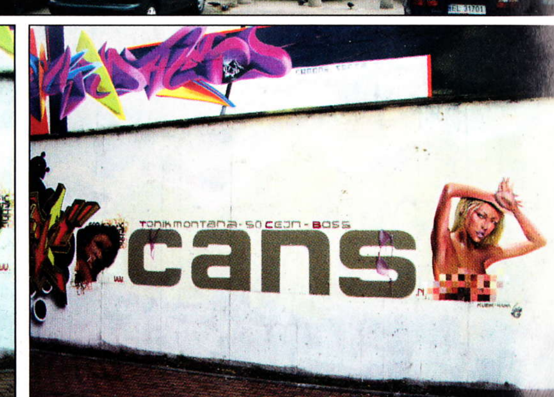
Safari - это охота на экзотического зверя. Британские мажоры в шлемах из пробкового дерева бегают туда-сюда по африканской саванне в надежде добыть свой трофей. Но оставим это на совести «джентельменов». На дворе - 21 век. Зачем нам эти чучела антилоп и жирафов?
Нас интересует граффити!

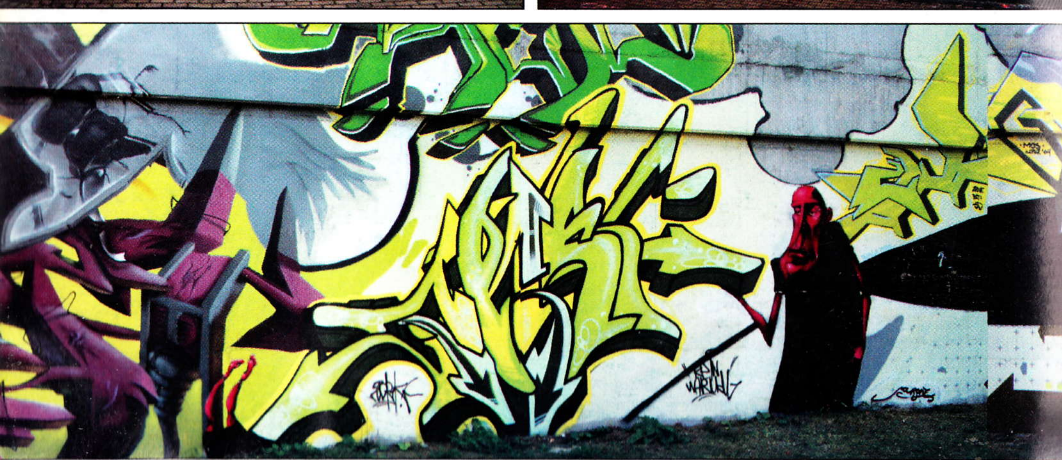

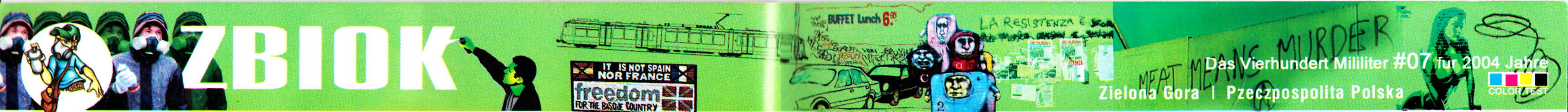

LODZ SAFARI
IT IS NOT SPAIN NOR FRANCE
freedom
FOR THE BASQUE COUNTRY
BUFFET Lunch
LA RESISTENZA E
MEAT MEANS MURDER
Das Vierhundert Mililiter #07 fur 2004 Jahre
Lodz | Pczczpospolita Polska
COLOR TEST
FONT2
szczecin
rokaz
DIGITAL FORMS
FLOW
LODŹ UL.TRAUGUTTA 4
PANIC
MEETING OF STYLES 2004

Інтерв'ював: Лодек (ПС/КР)

Невеличке місто Жєльона Гура

(Зелена Гора) - "маленькое да удаленькое". Саме звідти походить пан Збьок, перший польський стріт-артист, який завоював увагу Європи до польської сцени стріт-арту. Бо, якщо польський трейн-бомбінг не потребує жодної реклами і є одним з найпотужніших у Європі, то польський стріт-арт віднедавна був невідомий графіті-громаді. Вуличне мистецтво вбирає в себе форми і традиції мистецтва в цілому, а у Польщі такі традиції дуже і дуже сильні. До речі, стріт-арт існував тут задовго до появи хвилі графіті з Нью-Йорка. Прості художники-графіки ще у застійні часи любили ставити трафарети на вулицях. Навіть гуртувалися у арт-групи (слово "crew" їм було незнайоме). Зараз польських стріт-артистів вже ціла армія. Але треба віддати належне тим, хто задав, так би мовити, тон польській стріт-сцені.

Uwaga, panowie!

Коли ти зацікавився і почав робити стріт-арт? Чи передувало цьому захоплення традиційним графіті?

Пригода зі стріт-артом розпочалась для мене десь зо два роки тому. Головним чином, через те, що до Жєльоної Гури часто навідувались люди із стріт-артового crew з Роттердаму (Last Plak). А чи я робив традиційні графи? Певно, що так. Як і усі.

Що спричинило твоє зацікавлення графіті? Що для тебе в графіті важливіше - ребельянтський екшн чи візуальна експресія?

З дитинства я завжди щось малював. Без цього себе не мислю. Але, звичайно, обидва ці аспекти мають сенс для мене. Залежить просто від того, як підходиш до малювання у конкретному випадку - чи йдеться про бомбінг, чи про якусь форму мистецької експресії.

Чи існує в Польщі конфлікт між стилями, смаками, зокрема між представниками стріт-арту (або ж емансипованого графіті) і представниками ортодоксального нью-йоркського стилю?

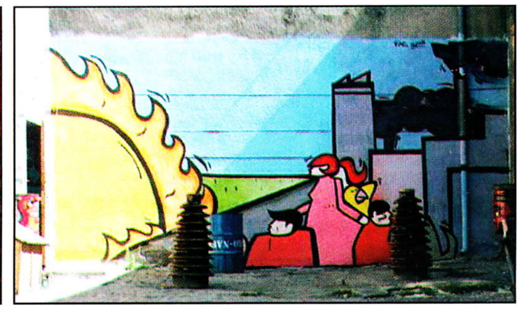

Ні, я не чув про щось таке. Просто багато людей відкриті до відкриття нових стилів.

Як би ти окреслив те, що люди називають стріт-артом? Твоя дефініція?

Для мене стріт-арт - це те, що робить Cakes чи Akim. А я, скоріше, просто маляр, який полюбляє робити наклейки.

Що тебе надихає?

Все навколо. Йдеш вулицею і слухаєш свою музу. Щодо інших стріт-артистів, то це Прага, Берлін, Барселона (Cripoe, CBS, Akim, Masker, CMR, ABX Crew, La Mano, Nano, Freaklub). Інспірація з-поза графіті - це переважно малярство німецьких експресіоністів і андеграундний комікс. І ще купа всього іншого.

Яку слухаєш музику? Як те, що ти слухаєш, відбивається на тому, що ти робиш?

В музичному плані намагаюсь не обмежуватися тими чи іншими напрямками. Проте люблю важку музу (Children of Fall), чеське EMO і всіляку електроніку. А як те, що слухаю, відображається на тому, що роблю? Ну, мабуть, просто емоції від музики перетворюються на картинки.

Я знаю, що ти робиш панелі. Чим це заняття є для тебе? Не думаєш, що іноді люди йдуть малювати панелі, тільки аби не вважатися боягузом? Тоді що це за мотивація?

Взагалі-то, я вже давненько не роблю панелей. Серед тих, кого я знаю і хто це робить, мотивація інша. Це просто їх пре.

Ти як нормальний представник польської молоді часто подорожуєш. Де тобі сподобалось найбільше?

Ну, не так вже й часто. Можна частіше. Мені найбільше сподобалось у Базелі (Швейцарія). Гарне місто, офігений клімат.

Остання річ, яку ти чув про Україну? *(інтерв'ю зроблене весною - прим.ред)*

Кажуть, що Крим - екстра! Чув про ідеальне, як на мене, поєднання краєвиду - гори над морем.

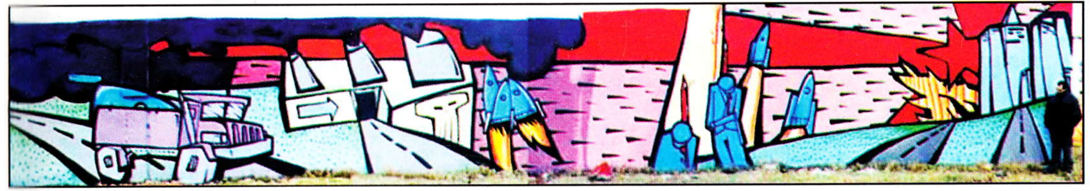

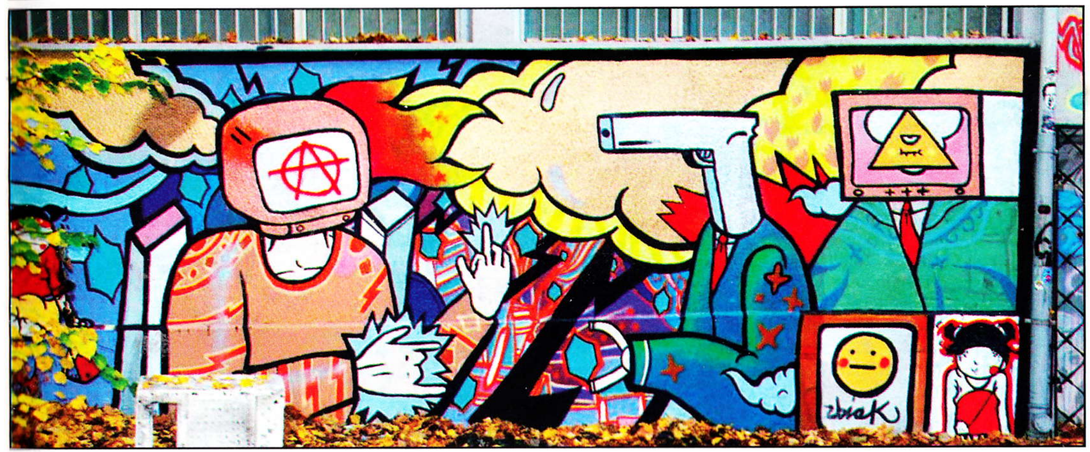

Wall Street Meeting эволюция

Фестиваль стрит-арта «Wall Street Meeting», вне всякого сомнения, является одним из наиболее значимых фестов мировой граффити-сцены. Переименованный более двух лет назад в «Meeting of Styles», он объединил под своим началом граффитчиков всего мира.

История

А началось все с того, что в начале 90-х в одном из районов немецкого города Schtachthot обнаружились заброшенные промышленные склады - как оказалось, кладезь для неисчерпаемой фантазии местных художников. Мало по малу, они превратились в место встречи любителей продемонстрировать свое мастерство или просто поглазеть на шедевры граффитчиков.
Группа юных активистов решила использовать это здание с целью создания центра альтернативной культуры. В процессе приняли участие художники не только из Schtachthot, но и из близлежащих городов - появился Арт-центр. Благодаря добрым отношениям организаторов с местными властями, центру был присвоен статус постоянного, причем полноценно властвовать над зданием было разрешено до 2013 года.

Но «нет худа без добра»: громом среди ясного неба стало решение все того же муниципалитета о сносе зданий в этом районе. Это стало настоящим ударом для организаторов, поскольку перечеркивало не только решение о долгосрочном использовании места проведения феста, но и весь пройденный путь его развития. Над наибольшей в Европе галереей граффити в 2000м² живого «полотна» нависла реальная угроза разрушения. Фестиваль оказался под угрозой закрытия. И все-таки в 1997 году прошел первый Meeting при участии таких граффитчиков, как Mode 2, Blade, Dare, Toast, и др. Фест посетили более 1500 зрителей.

Oxotnic

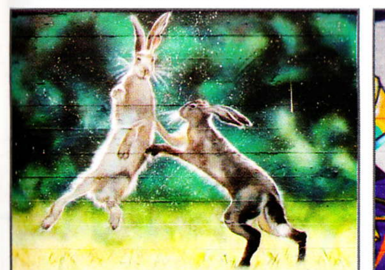

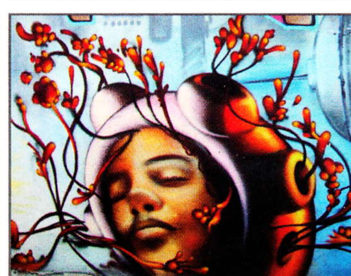

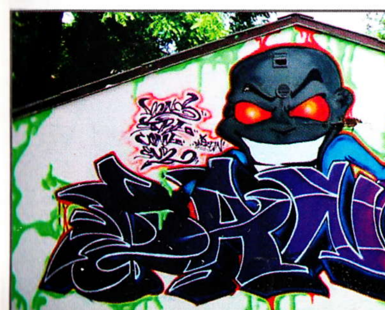

Wall Street Meeting
эволюция

В течение последующих лет Meeting набирал все больший размах и способствовал популяризации как самого места, так и всей граффити-культуры в целом. В 2000 году на фестивале присутствовало уже более 10000 человек, приехавших со всего мира. И даже несмотря на такой успех, местные власти были непоколебимы в своем решении по поводу судьбы популярной граффити-арены.
К 2002 «стараниями» города некогда славное место напоминало руины Вавилона. Выходом из положения стала идея реанимации фестиваля и присвоение ему нового названия - «Meeting of Styles» - и международной прописки.

«Лирическое отступление»…

Как ни странно, в последнее время ситуация с граффити больше напоминает призыв о пощаде, нежели обширную эмансипацию. Подтверждением тому может стать закрытие одного за другим мало-мальски подходящих мест для уличных картин, вместе с ужесточением ответственности за несанкционированное «разбомбление». Позиция правительств и мировой общественности проста - культура, пришедшая с улиц, не несет ничего, кроме «улицы». В свое время она же породила целую череду протестов, объединенных в единую компанию под названием «уважение к ближнему», которая прошла в Нью-Йорке несколько лет назад.

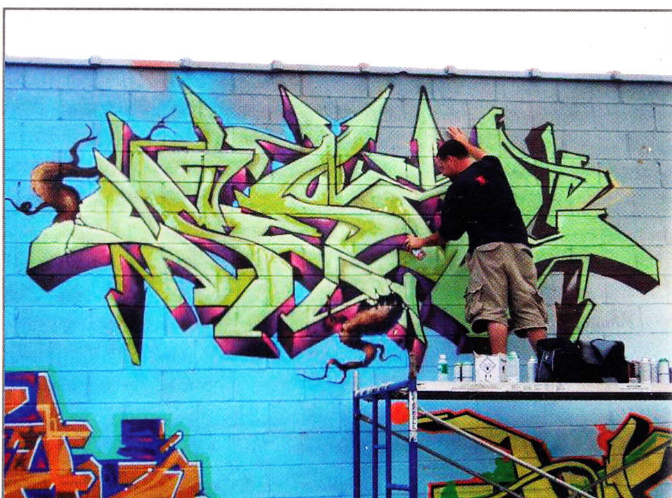
Власти не признают права молодежи на самовыражение при помощи их собственных средств, против чего, собственно, и выступает Meeting во всех крупных городах Европы и мира.

Устройство феста

Схема работы фестиваля довольно проста. Для начала, с целью подбора подходящего места, устанавливается контакт с законодателями местной граффити-моды. Основные требования: качественная стена и возмож-

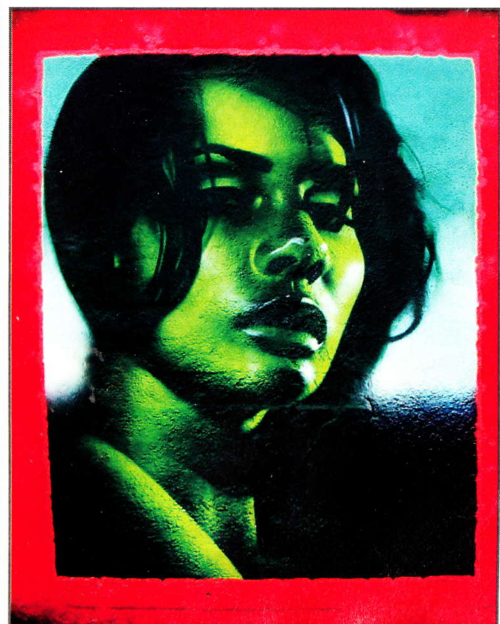

ность принять как можно больше участников и зрителей.
После необходимо найти дядьку с лавандосом, который взял бы на себя обеспечение бомбин всеми расходными материалами. По утверждению организаторов фестиваля, Meeting не несет в себе никакой коммерческой выгоды и строится исключительно на доброй воле участников.

В основном, MOS посвящен граффити, но не стоит забывать и об остальных направлениях в Hip-Hop культуре. Так, в некоторых городах в фестивале принимали участие не только мастера граффити, но и MC's. В общем, все зависит от возможностей принимающей стороны (как говорится, чем богаты…).
Первый день (как правило, пятница) отводится для знакомства и подготовки стен. Суббота - наиболее важный день как для художников, каждый из которых старается превзойти всех остальных в своем мастерстве, так и для зрителей. Уж им то есть на что поглазеть. Окончание второго дня знаменуется концертной программой.
Самым спокойный день - воскресенье: публика рукоплещет творениям граффитчиков, а у последних есть возможность обсудить свои работы.

В этом году Meeting уже побывал во Франции, где собрал более 200 художников со всей планеты. Проводился в Швейцарии, Швеции, России, Польше, Бельгии, Голандии. Самый последний прошел в США (New York, Chicago, L.A.).

Кстати, для тех, кому так и не удалось побывать на «празднике жизни» и стать участником этого грандиозного действия, организаторы выпустили фрагменты европейских сейшенов на DVD. Будем надеяться, что в скором времени он появится и на наших раскладках… Или на то, что кто-нибудь из друзей проездом завезет в Украину еще один оплот их загнивающего капитализма…

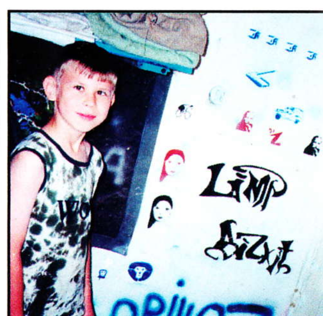
Пише вам команда ЗБС. В яку входять такі особистості: Nimes, Shaker, Mani,Way.
В останній час я конкретно (жаргон) від того як бурхливо розвивається графіті на Україні.
Воно стає дорослішим, якимось вільнішим і потрошку пропадають стереотипии (типа графіті це невід'ємна частина хіп-хопу й що графіті це одні «ваєлди»). Але швидкий розвиток дає свій динамічний результат - висока самооцінка початківців і їхня неповага до нормальних райтерів які себе добре заявили і проявили. Особливо таке ставлення можна прослідкувати на сайті graffiti.org.ua.
Але час покаже і я сподіваюсь в кращу сторону.
м. Київ

Привет!
Пишут вам реальные пацаны из Донбасса. Мы реально хотели бы увидеть наши убитые искусством стены в журнале ХЗМ (сори пацаны, лучше в «ml-итрах»» - ред.)
Название нашей команды CBC - Crazy Ballon Crew.
Рисунков у нас немного - напряг с лаве. Пробовали рисовать пуликом получалось не плохо.

г. Дзержинск

MOON RECORDS

ФОТО X4

КОНКУРС от 400ml

СОБЕРИ СВОЁ ГРАФФИТИ!

Ты ценишь уличную культуру? Разбираешься в граффити? Хочешь принять участие в розыгрыше 70-ти призов от компании «Мун-Рекордз» и журнала «400ml»? Хочешь получить отличные диски, кассеты и плакаты?

Тогда собери 4 части граффити-рисунка и пришли их нам в редакцию по адресу: 02192 г.Киев а/я 118 с пометкой **«400ML-ГРАФФИТИ-КОНКУРС».**

Недостающие части рисунка ты найдёшь в предыдущих номерах журнала «400 ml». Собрав их все, ты первым увидишь дом, где родился один из всемирно известных райтеров! Кто именно? Читай «400 ml» и поймёшь!

*Для тех, кто расшифрует все надписи на рисунке, **СПЕЦИАЛЬНЫЕ ПРИЗЫ!**

© издательство **экстрим пресс**

Свидетельство **№ КВ5574** от **25.10.2001** г. выдано государственным комитетом информационной политики Украины.

Журнал «Extreme **X3M**» № **1 (07) январь**

Учредитель и издатель: Всеукраинская Федерация Экстремальных Видов Спорта, г. Киев, ул. А. Бубнова, 11/8, к. 43

Редактор: Птица

Литературный редактор: Вера Солнцева

Автора: Лодек, Oxotnic

Верстка: марик-джан [x3m.roma@online.ie]

Фото: Кошту [kosh2@freemail.hu] и др.

Отдел рекламы: Татьяна Тур тел: **044 244-4127** [xreklama@online.ie]

Руководитель отдела реализации: Георгий Лодкин тел: **044 244-4127** [lodkin@rambler.ru]

Менеджер по сбыту : Александр Радомский

Шеф-редактор: Дмитрий Тимченко

Координатор проекта: Алексей Еременко

Адрес редакции: г. Киев ул. Л.Толстого, 25/2 оф.100

Адрес для писем: Киев, 02192, а/я 118

Телефон: +380 44 244 4103, 244 4127

e-mail: x3m.info@online.ie

Представитель X3M в г.Москва: ООО «Рэп Рекордз» 111141 Москва ул. Кусковская д. 20-А БЦ « Кускова » оф. Г-501 Александр «MAD» Рыжков тел: **095 231-35-59** [mad@raprecordz.ru] icq: 156116468

За содержание рекламной информации ответственность несет рекламодатель.

Мнения авторов не всегда совпадают с точкой зрения редакции.

ДЕТЯМ ДО 18 ЛЕТ, А ТАКЖЕ ЛИЦАМ С НЕУСТОЙЧИВОЙ ПСИХИКОЙ ЧТЕНИЕ ЖУРНАЛА СТРОГО ЗАПРЕЩЕНО!

PARENTAL ADVISORY EXPLICIT CONTENT

Печать: «Новый Друк» ул. Магнитогорская, 1

Тираж: 20000 экз.

Цена договорная.

CLEAR WALLS!

МАРКЕРИ

mtnmtn

фарба MONTANA

Харків, метро Архітектора Бекетова, вул.Маршала Бажанова,7

Київ, метро Льва Толстого, ТЦ Метроград, відділ Спортивного Одягу

Київ, Бесарабська пл., ТЦ Метроград, відділ бутіків, вихід до кінотеатру Орбіта

[caps]
НАСАДКИ

